

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr.120

Iunie 2009

Szuluk c. Marii Britanii - 36936/05

Hotărâre din 2.6.2009 [Secția a IV-a]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea corespondenței

Supravegherea corespondenței unui deținut cu medicul specialist care-l trata:
violare

În fapt: În timp ce reclamantul beneficia de o liberare provizorie în așteptarea examinării cauzei sale pentru infracțiuni legate de droguri – pentru care risca o pedeapsă cu închisoarea de paisprezece ani –, acesta a suferit un atac cerebral. Acesta a fost supus la două intervenții chirurgicale, înainte de a fi încarcerat din nou pentru a-și ispăși pedeapsa. Din acel moment, reclamantul trebuia să se prezinte la spital o dată la șase luni pentru a consulta un specialist. Acesta a descoperit că corespondența sa cu neuro-radiologul care-i supraveghea tratamentul acordat în spital, a fost controlată de un medic din instituția penitenciară. Reclamantul a depus plângere în fața instanțelor naționale. Cererile i-au fost respinse. Curtea de Apel, în special, a considerat că riscul ca reclamantul, prin intimidare sau subterfugiu, să-și determine specialistul, a cărui bună-credință nu a ridicat niciodată îndoieli, să transmită mesaje ilicite, este suficient pentru a justifica atingerea adusă drepturilor reclamantului.

În drept: Citirea corespondenței reclamantului constituia o „ingerință a unei autorități publice”, care era reglementată de lege și viza prevenirea infracțiunilor penale și protecția drepturilor și libertăților altora. În ceea ce privește necesitatea ingerinței, Curtea relevă că luând în considerare gravitatea stării de sănătate, este de înțeles că reclamantul avea frică că controlul corespondenței sale cu specialistul va împiedica comunicarea între ei și nu-i va permite să obțină confirmarea că va primi în penitenciar îngrijirile medicale dorite. Nimic nu sugerează că reclamantul a abuzat în trecut de confidențialitatea de care

beneficia corespondența medicală sau că a avut intenția să o facă în viitor; de altfel, reclamantul nu era un deținut prezentând un risc înalt (deținut din categoria A). Curtea de Apel a recunoscut că importanța corespondenței neîngrădite cu deputații este mai importantă decât riscul de abuz din partea personalului secretariatului și, potrivit Curții, o corespondență absolut liberă cu medicul specialist pentru un deținut care este într-o stare de sănătate gravă, nu ar trebui să beneficieze de o protecție mai mică. De fapt, Curtea de Apel a recunoscut că în anumite cazuri ar putea fi disproporționat refuzul la confidențialitatea corespondenței medicale a unui deținut; de altfel, între timp au fost aduse modificări în acest sens în dreptul intern pertinent. În cele din urmă, Curtea constată că Guvernul nu a oferit motive suficiente care ar explica în ce, riscul de abuz prezentat de corespondența cu medicul, desemnat și cu adresă exactă, calificările și buna-credință a căruia nu au trezit niciodată îndoieli, ar trebui să fie perceput mai mare decât cel prezentat de corespondența cu avocatul. Controlul corespondenței medicale a reclamantului nu a asigurat un just echilibru cu dreptul reclamantului la respectul corespondenței.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 41 – 1 000 EUR pentru prejudiciu moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodușă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline

toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.